

Endrede rammebetingelser nå!

Istanbulkonvensjonen (Europarådets konvensjon om forebygging og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner) ble undertegnet i 2011, og ratifisert i 2017. I 2021 har GREVIO (Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence) undersøkt Norges implementering, og kommet med sin kritikk. Sentrale myndigheter må følge opp denne kritikken og sette inn tiltak som virker!

Vi mener noe av utfordringen med både implementering av krisesenterloven og ratifisering av Istanbulkonvensjonen, er hvordan myndighetene har overlatt ansvaret for finansieringen og organiseringen av krisesentertilbudet til kommuner som fra før har en presset økonomi. I 2011 valgte Regjeringen å overlate et «konkursbo» til kommunene med intensjon om at dette skulle gi et bedre og mer likeverdig tilbud over hele landet. Som forventet fra oss som jobbet i feltet, var det ikke dette som skjedde. Tvert imot. Det kan synes som om forskjellene aldri har vært større. I dag ser vi kreative løsninger for å gjøre tilbudene så rimelige som mulig og der kvaliteten på tilbudet taper. Vi ser også at kommuner “shopper” tilbud der pris er førende framfor kvalitet og avstand til tiltaket. Rapporten «Krisesenter – kommunenes arbeid og oppfølging i reetableringsfasen» utarbeidet av NORCE på oppdrag fra Bufdir påpeker også at det er stor variasjon i krisesentertilbudet i kommunene, og ikke minst i oppfølgingen i etterkant. Statsforvalteren må i større grad ta ansvar for sin tilsynsrolle slik at avvik i det lovpålagte krisesentertilbudet får konsekvenser for kommunene det gjelder.

I tillegg til de store samfunnsmessige kostnadene har vold mot kvinner og vold i nære relasjoner svært store konsekvenser for den utsattes oppvekst, helse og deltagelse i samfunnet. En ny rapport viser at de økonomiske kostnadene av vold i nære relasjoner for det norske samfunn er 92,7 milliarder kroner for 2021. Riksrevisjonens rapport fra 2022 kom også med krass kritikk av myndighetenes innsats mot vold i nære relasjoner. Vi ber om at det settes inn strakstiltak for å gi alle som utsettes for denne formen for kriminalitet og krenkelser et bedre og mer likeverdig tilbud.

Det må gis tilskudd og rimelige lån gjennom husbankens ordninger for å oppgradere krisesentrenes eksisterende bygningsmasse eller til nybygg. Det må være krav om å legge til rette for mennesker med funksjonsnedsettelse og andre ekstra sårbare grupper. Det må gis øremerkede tilskudd til kommunen for å sørge for tilstrekkelig antall ansatte med nødvendig kompetanse, og for bedre å kunne følge opp voldsutsatte familier i reetableringsfasen. På lengre sikt må det gjøres en grundig utredning av en mer hensiktsmessig finansiering av krisesentertilbudene, og regjeringen må ta et større ansvar for at krisesentrene blir i stand til å gi et forsvarlig og godt tilbud til alle som utsettes for vold i nære relasjoner.

For å styrke kommunenes arbeid mot vold i nære relasjoner og samordning av tjenestene, må det settes krav om kommunal voldsforebyggende koordinator, handlingsplan mot vold i nære relasjoner og at tiltak settes inn i kommunens beredskapsplaner.

Resolusjon vedtatt på Krisesentersekretariatets årsmøte 2023

